

[Miljøministeren]

gerne var gået længere – blevet til, at man nu kan gennemføre samtidighedsprincippet, hvis der sker en lovgivningsmæssig opfølgning i en anden lov. Og dér er det selvfølgelig sådan, at Folketinget afgør, om det vil lave den anden lov. Det, der nu er skabt, er ophænget, således at vil man det i en anden lov, har man nu hjemmelen, men den er ikke noget værd i de tilfælde, som ikke netop er nævnt af hr. Glønborg, medmindre der kommer en anden lov.

Jeg synes, det er en sund idé at indføre en samtidig sagsbehandling, således at borgerne meget tidligt ved, hvilke muligheder de får, og at de, som vil klage, meget tidligt sørger for at få klaget over det, de vil klage over, i stedet for at ligge i baghjulet og vente på, at der måske sker noget andet på vejen.

Derimod har S og SF stillet forslag om et samtidighedsprincip, som ikke er meget værd. Deres forslag er mildt sagt overflødige, den foreslåede underretningspligt over for myndigheder, hvis interesser berøres, fremgår af lovforslagets § 25, som faktisk er helt i overensstemmelse med gældende regler. Det er ligeledes overflødigt at pålægge andre myndigheder at oplyse om nødvendige tilladelser, som det foreslås. Det fremgår nemlig af lovforslagets § 16, stk. 2, at kommunalbestyrelsen i redegørelsen til lokalplanen, som fremsendes til berørte myndigheder, selv skal oplyse, hvilke tilladelser og dispensationer der er nødvendige for lokalplanens virkeliggørelse. Også denne regel er i overensstemmelse med gældende regler.

Den foreslåede frist på 12 uger vil i øvrigt påvirke en forlængelse af den almindelige frist på 8 uger, som andre myndigheder har til at reagere på et lokalplanforslag. Jeg har meget svært ved at se, at forslaget skulle medføre en højere grad af samtidighed end de nævnte regler i lovforslaget, der i øvrigt er i overensstemmelse med gældende ret. S' og SF's regel er således alene en underrettningsregel, der ikke medfører, at myndighederne tager stilling til, om de vil give tilladelser.

Lad mig så for nu at ødelægge en god spøg, som Socialdemokratiet og SF åbenbart har haft megen glæde af, sige, at jeg da håber, nu da man ønsker et samråd med ministeren, at Socialdemokratiet og SF vil stemme for lovforslaget ved tredje behandling, for det viser sig jo, at de totalt har misforstået det med klageretten, og det er jo beklageligt, at man læser så forkert.

Danmarks Naturfredningsforening har ikke mistet den klageret, som nu tre talere har stået og talt om; jeg har også set det i betænkningen, hvad der ikke gør det bedre.

Det var oprindeligt foreslået, at klageretten for naboer og andre omboende i landzonesager skulle bortfalde. I konsekvens heraf var det nødvendigt med en bestemmelse, der udtrykkeligt tillagde Danmarks Naturfredningsforening og andre foreninger klageret i landzonesager. Efter at det er besluttet at fastholde naboers klageret i landzonesager uændret, er denne konsekvensbestemmelse overflødig. Det er den, fordi vi så er tilbage i den almindelige klageregel, der siger, at enhver med retlig interesse i sagens udfald er klageberettiget. Denne formulering omfatter nemlig alle de personer, foreninger m.v., som i dag er klageberettigede, herunder naboer og Danmarks Naturfredningsforening. Med ændringsforslaget er vi gået tilbage til det, der allerede er gældende ret.

Også med hensyn til underretning om planforslag eller offentliggørelse af tilladelser er reglerne uændret i forhold til gældende ret. Det vil sige, at bl.a. foreninger skal have særskilt underretning om lokalplanforslag ligesom efter den gældende kommuneplanlov.

Det er derfor helt misforstået, når S og SF i betænkningen her i dag giver udtryk for, at de folkelige foreninger med det foreliggende ændringsforslag fraskrives muligheden for at fungere som klageberettigede og med ret til at få meddelelse om planændringer. Tværtimod, vil jeg næsten sige, idet f.eks. også regionplanområdet nu med den nye lov er omfattet af de formelle klageregler. Så jeg går ud fra, at S og SF herefter stemmer for forslaget.

Jeg vil sige om sommerhusene, at jeg synes, det er en meget stor gevinst, at vore ældre medborgere, som i årevis har haft glæde af et sommerhus, hvor de har brugt al deres fritid, nu hvor de får mere tid til sig selv, får mulighed for at være dér, hvor de har haft mest glæde af det og været mest optaget af at være, og så, som hr. Glønborg jo sagde så rigtigt, frigør en anden bolig. Det giver jo bevægelse i boligmarkedet også til gavn for de unge. Jeg synes heller ikke, man skal kritisere, at et menneske, som er flyttet sammen med en pensionist og en del af husstanden og har fraskrevet sig sin egen bolig, nu ikke smides på gaden i tilfælde af dødsfald, men derefter kan retten ikke overdrages. Derfor er det en personlig ret.